

ஆசைகளின் திருவுருமாற்றம்

நம்முடைய ஆசைகளுக்கு அளவே இல்லை. அதை திருப்திப்படுத்துவது என்பதே ஒரு நிறைவேறாத ஆசை என்பதும் தெரியும். ஆசைகளை நிறைவேற்றினால் நாம் ஆனந்தமாக இருப்போம் என்பது மிகப் பெரிய மாயை. உண்மையில் கானல் நீர் போல கிட்ட நெருங்க நெருங்க எட்டி போய்க் கொண்டே இருக்கும். இது பற்றி என் அனுபவங்களை, என் ஆசைகளை, நிறைவேறியது, நிறைவேறாதது போன்றவற்றைப் பற்றி சிந்திக்கும் போது, ஆசை தேவையா? அது இல்லை என்றால் நோக்கம் என்பதே இருக்காதே, நோக்கம் என்பதே இல்லை என்றால் வாழ்வு என்பதே இருக்காதே என்று தோன்றியது. அந்த பார்வையில் கர்மயோகியின் கட்டுரைகளைப் படித்த போது ஆசை இருக்கலாம், ஆனால் அவை எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பது புரிந்தது.

முதலில் ஆசை ஏன் தோன்றுகிறது என்பது தெரிந்தால், அதை வழி நடத்த முடியும், திசை திருப்ப முடியும். என்னை பொறுத்த வரை என் ஆசைகளை கவனித்தால் அது உடல், மனம், உணர்வுக்கான ஆசை என்றே பெரும்பாலும் உள்ளது. இப்போது அதனுடன் ஆன்மீக ஆசைகளும், இந்த மூன்றிலும் சேராத, ஆன்மாவிலும் சேராத ஆசைகளும் வருகிறது. அவற்றை அடைய நினைக்கிறேன். அவற்றை அனுபவித்தால் அல்லது அடைந்தால் நான் ஆனந்தம் அடைவேன் என்று நினைப்பதால் அவற்றை நிறைவேற்றிக் கொள்ள தேவையான அனைத்தையும் செய்கிறேன்.

இதையே வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வதானால் எனக்கு சந்தோஷம் தரும் அனைத்தையும் அது உடலுக்கான சந்தோஷமாக - கலவி, சாப்பாடு, சுக சௌகரியங்கள் என்று இருக்கலாம். உணர்வுக்கான சந்தோஷமாக இருக்கலாம் அறிவுஜீவி, பண வளம், சொத்து, அந்தஸ்து, அதிகாரம், ஏன் ஆன்மீக சக்திகளாக, சித்திகளாகக் கூட இருக்கலாம். அனைத்தையும் அடைய வேண்டும் என்பதே என் ஆசைகளுக்கு அடிப்படையாக இருக்கிறது. அவை ஒரு தனி நபர், குழு, பணம், பொருள், இடம், சூழல், நிகழ்வு என்று எதை ஒட்டி வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். இவற்றில் அடைந்ததும் உண்டு, அடையாததும் உண்டு. நான் அனுபவித்த அடைந்த ஆசையில் உண்மையாகவே நான் நினைத்த ஆனந்தம் கிடைத்ததா என்றால் இல்லை என்றே சொல்ல வேண்டும். அதனுடன் உள்ள ஆசை அல்லது அதன் மீதுள்ள

ஈர்ப்பு உடனடியாக போய்விடுவது போல தோன்றுகிறது. திரும்பவும் ஒரு வெற்றிடம் வருகிறது. அடுத்த நிலைக்கு ஆசை தள்ளப்படுகிறது. டிவி, கார், வீடு, புகழ், அந்தஸ்து என்று எதன் மீதும் என் ஆசை அதற்கான ஈர்ப்பு குறைந்த உடன் அதை மாற்றி அடுத்த நிலைக்கோ அல்லது வேறு நிலைக்கோ அல்லது அதற்கு இணையான ஒன்றுக்கோ தேடல் சென்று விடுகிறது.

ஒரு விதத்தில் இதை ஆசை நிறைவேறியதாக சொல்லலாம் என்றாலும் அதை saturation - நிறைவு அடைந்து விட்டதாகவோ அல்லது திரும்ப தேவை இல்லை என்னும் அளவிற்கு சொல்ல முடியாது. காரணம் அந்த ஒரு விஷயத்தில் ஒரு திருப்தி கிடைத்தது என்று வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம். அந்த டிவி, அந்தப் பதவி, அந்த கார், அந்த அதிகாரம் என்று அந்த புகழ், என்று அந்த நிலையில், திருப்தி கிடைத்தாலும் உடனே அதன் தொடர்ச்சியாக வேறு ஒரு டிவி, பதவி, கார், அதிகாரம், புகழ் என்று கிடைத்தால், இதை விட அதிக சந்தோஷம் கிடைக்கும் என்று தோன்றுகிறது. எப்போதும் அடுத்தவர் போடும் உடை, அடுத்தவர் table -க்கு வரும் உணவே நன்றாக இருப்பதாக அல்லது அதை நாம் தேர்ந்தெடுத்து இருக்கலாமோ என்றே தோன்றுகிறது.

There is no perfect tailor or husband என்பது போலவே இருக்கிறது.

என்னுடைய ஆசைகளும் அதற்கான ஈர்ப்புகளும் மாறிக்கொண்டே இருக்கிறது. அதாவது ஏதோ ஒன்று நாம் நினைக்கும் சந்தோசத்தை கொடுக்கும் என்ற உடன் அந்தப் பொருள், நபர், அல்லது சூழல், நம்மை ஈர்க்கிறது. உணர்வு ஈர்த்தால் மனம் அதை அனுபவிக்க நினைக்கிறது. அதுவே ஆசை என்னும் நம் நோக்கமாக மாறுகிறது. அதனால் பலருக்கும் வரும் ஆசை ஒன்று போல இருந்தாலும், ஒருவருக்கு ஒரு விஷயம் தரும் சந்தோஷம் மற்றவருக்கு தருவதில்லை. நமக்கே கூட முன்பு சந்தோஷத்தை கொடுத்த ஒன்று இப்போது தருவதில்லை. அல்லது அதே அளவு தருவதில்லை. மேன்மேலும் சந்தோஷத்தை நாடி craving - அதீத நாட்டம் உருவாகிறது. அந்த craving தான் நமக்கும் ஆசைகளுக்கும் ஆன தொடர்பை ஏற்படுத்துகிறது. அது ஏதோ ஒரு பகுதிக்கு மட்டும் சந்தோஷத்தை தரும் போது அதை, திருப்தி, பிடித்திருக்கிறது என்கிறோம். உணர்வுக்கும் சேர்ந்து தரும் போது அதை, lust - இச்சை என்கிறோம். மனதுக்கும் சேர்ந்து தரும் போது அதை passion - தீவிர வெறி என்கிறோம்.

உதாரணமாக ஒரு பாடலை கேட்கும் போது பொதுவாக பிடித்து இருக்கிறது என்கிறோம். அது உணர்வுடன் சேரும் போது உதாரணமாக காதல், இழப்பு,

உறவுகள் போன்றவற்றுடன் தொடர்பு படுத்தப்படும் போது, அது emotion ஆகிறது. அதன் ராகம், சொற்கள், பதம், இலக்கியம், இசை போன்றவை சேர்ந்து மனதை தொடும் போது அது passion ஆகிறது. ஆண் பெண் உறவை இதில் பொருத்திப் பார்த்தால் இன்னும் நன்றாக இதை புரிந்துகொள்ள முடியும்.

அதாவது உடலை மட்டுமல்ல, உணர்வு, மனம், ஆன்மா என்று அனைத்து பாகங்களையும் நாம் திருப்திப்படுத்த முனைந்து கொண்டே இருக்கிறோம். அதற்கான ஆசை ஈர்ப்பாக, தாகமாக, தீவிர நாட்டமாக நம்முள் இருந்து கொண்டே இருக்கிறது. உடலுக்கான சுகங்கள், உடல் பாகங்களின் திருப்தி. உணர்வின் திருப்தி. உணர்ச்சிகளின் திருப்தி. மனதின் திருப்தி அகந்தையின் திருப்தி என்று அதன் பின்னாலுள்ள ஜீவனின் பகுதிகளின் (parts of the being) திருப்தியை நாம் கவனித்தால், நாம் நம் ஆசைகளை எங்கு மாற்ற வேண்டும் எப்படி திருவுருமாற்ற வேண்டும் என்பது புரியும். உதாரணமாக உடலின் தேவை பசி. அது ஆசையாக மாறும் போது அது வேலை செய்ய தேவையான சக்தியை தருவதற்கு வருகிறது என்பது மறந்து நாக்கின் ருசிக்கு என்று மாறி விட்டது அதோடு அதை காலத்திற்கு சம்பந்தப்படுத்தி இந்த நேரத்திற்கு சாப்பிட்டு ஆகவேண்டும், ஞாயிற்றுக்கிழமையானால், விசேஷ நாட்களானால், அசைவம், விருந்து, சிறப்பு சாப்பாடுகள், இனிப்பு, காரம் என்று தேவைகளும், ஈர்ப்புகளும் அதிகமாகி எல்லையில்லா ஆசைகளுக்கு அடிப்படையாக அமைகிறது.

உணர்வுக்கான தேவை பாதுகாப்பு என்பது மறந்து போய் உணர்ச்சிகளுக்கான தேவையாக மண், பெண், பொன், பதவி, அதிகாரம் என்று அளவற்ற ஆசைகளுக்கு அடிப்படையாக அமைகிறது.

அகந்தை என்பது கெட்டதிலிருந்து நல்லதை பிரித்தறிந்து ஆனந்தப்பட என்பது போய், சுயநலத்தை மட்டுமே புரிந்துக்கொண்டு அதை அனுபவித்து பார்க்கும் ஆசையாக மாறிவிடுகிறது .

நன்றாக கவனித்துப் பார்த்தால் இவை எல்லாம் உடல், உணர்வு, மனம் என்று தனித்தனியாக திருப்திப்படுத்துவதற்காக தான் இருக்குமே தவிர அனைத்து பாகங்களையும் அவை திருப்திப்படுத்தி இருக்காது. காரணம் இவை அனைத்தையும் முழுமையாக்கும் ஆன்மாவின் திருப்தியை நாம் எங்கும் கவனிப்பதில்லை. தேடுவதில்லை. அப்படி நாம் கவனித்தால், நாம் சந்தோஷம் என்று நினைப்பவை ஆனந்தம், பேரானந்தம் என்று மாறும்.

அதாவது ஆன்மா தேடும் ஒரு ஆனந்தத்தை நாம் நம் எந்த ஆசையுடன் சேர்த்தாலும் அது முழுமையடைகிறது. துன்பம் இல்லாத அனைத்து பாகங்களுக்கும் ஆன முழுமையான ஆனந்தமாக மாறுகிறது. காரணம் ஆன்மா வரையறையை, பிரித்தறிந்து பார்க்காது என்பதால் அதற்கு பகுதியான திருப்தி, சந்தோஷம், என்பது கிடையாது. அது உடலில், உணர்வில், மனதில், வெளிப்படும் போது, அதிருப்தி என்பதே இல்லாமல் முழுமையாக அடுத்தகட்ட ஆனந்தத்தை பெறுவதற்கான வித்தோடு இருக்கும். Life Divine வார்த்தைகளில் சொல்வதானால், இறைவன் விரும்பிய ஆனந்தத்தை நம் ஜீவன் அனுபவிக்க விடுகிறது. அது வாழ்வில் ஆனந்தமாக நமக்கு வெளிப்படுகிறது. அந்த வித்து இல்லாத போது, நம் ஆசைகள் பகுதியாக craving, lust, passion என்று மாறி நாம் நினைக்கும் ஆனந்தம் நமக்கு வராமல் தடுக்கிறது. அது பேராசை, பொறாமை, கோபம், சுகக்குறைவு, ஏமாற்றம், சண்டை, பயம், பொய், வேடங்கள் முகமூடிகள் என்று பல்வேறு விஷயங்களை நம் சுபாவத்தில் கொண்டு வந்து மேலும் மேலும் நம்மை ஆசையில், இச்சையில், நாட்டத்தில் மூழ்க வைக்கிறது.

அதுவே நம் அதிருப்தி, துன்பம், சோகம், தோல்வி ஆகியவற்றுக்கு காரணமாக மாறுகிறது. அதனால் தான் புத்தரும் , அனைத்து ஞானிகளும் ஆசையே துன்பத்திற்கு காரணம் என்றனர். மதங்களும், மரபுகளும் இதுவே நம் விதி, கர்மபலன் ஆகியவற்றிற்கு அடிப்படை என்கிறது. அதனால் ஆசையை துற என்கிறது. காரணம் ஆசைக்கான வாழ்வை நாடி நாம் செய்யும் செயல்கள் கர்மத்திற்கான வினைகள், விதைகள். அது அதன் பலனை தவறாது தரும். நம் ஆசைகள் அனைத்தும் அகந்தையை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்பதால், அகந்தை அடிப்படும் அனைத்தையுமே அது பலனாக தருகிறது. அது நமக்கு வாழ்வில் சோகம், துன்பம், அதிருப்தி என்று மாறுகிறது.

உடலின் வினை நோயாகவும், உணர்வின் வினை மனநோயாகவும், குண குறையாகவும், மனதின் வினை அறியாமையாகும் வளர்கிறது. அதற்குக் காரணம் நம் ஆசைகளை பகுதியாக நிறைவேற்ற முயல்வது தான். அதோடு நமக்கு கிடைத்த அல்லது கிடைக்காத பகுதியான சந்தோஷத்தை தேடி நாம் புது ஆசையை நாடுகிறோம். அதற்கு அடிப்படையாக நாம் நம் அனுபவத்தை, அதன் தாக்கத்தை எடுத்துக்கொண்டு அல்லது ஒப்பிட்டு, புதிய திருப்தியை அடைய முயல்கிறோம். இரண்டிலுமே சந்தோஷம் கிடைப்பதில்லை.

நன்றாக கவனித்துப் பார்த்தால், இந்த பகுதியான சந்தோஷத்தையும் நாம் அனுபவிப்பது எப்போது என்றால் அந்த ஆசையில், அதற்கான நோக்கத்தில்,

அதற்கான செயலில், நாம் ஈடுபட்டு கொண்டிருந்த தருணம் மட்டுமே (in that moment, in that instant of acquisition). அதை வேறு விதமாகச் சொல்வதென்றால் ஒரு ஆசையை அனுபவிக்க முடிவு செய்த பிறகு அந்த நொடியில் அதிகபட்ச சிறப்பாக எப்படி செய்ய முடியுமோ அல்லது அதிகம் பெற முடியுமோ, முடிவை பற்றி திருப்தி அடைவோமா மாட்டோமா என்றெல்லாம் நினைக்காமல் ஒவ்வொரு நொடியும் அந்த செயலை விரும்பிச் செய்யும் போது, அது தொடர்ச்சியாக ஆனந்தத்தை தந்து கொண்டே இருக்கிறது. அதாவது நம் ஆசையிலிருந்து கடந்த காலத்தையும் எதிர்காலத்தையும் நாம் எடுத்துவிட்டோம். நிகழ்காலம் மட்டுமே இருக்கிறது. ஒப்பீடுகள், எதிர்பார்ப்புகள் இல்லாததால், அந்தத் தருணம் அதிக சந்தோஷம் தரும் தருணமாக இருக்கிறது. இது ஆன்மா விரும்பும் பண்பு. அதனால் இது அதிகபட்ச ஆனந்தத்தைத் தருவதில் ஆச்சரியம் ஒன்றுமில்லை. உதாரணமாக கர்மயோகிக்கு நான் கடிதம் எழுதினால் பல நேரங்கள் அவர் என்ன பதில் சொல்வார் என்பது தெரியும். அல்லது வெறுமே “Mother’s Blessings” என்று வரும். சில நேரங்களில் அவர் என்ன சொல்ல வருகிறார் என்பதே புரியாது. அதையெல்லாம் நினைக்காமல் அவருக்கு எழுதுவதே சந்தோஷம் என்று தான் எழுதுவேன். பதில் வருமா, வர வேண்டும் என்பதெல்லாம் என் நினைவில் இருக்காது. என் மனைவி கூட எப்படி உங்களால் அப்படி இருக்க முடிகிறது என்று கேட்டிருக்கிறார் அப்படி அந்த கணத்தில் வாழ்வது என் ஆசை முழுமையான ஆனந்தத்தைத் தருகிறது. அது மட்டுமல்ல அது பரவவும் செய்கிறது என்பதற்கு ஒரு உதாரணம் - ஓரிருமுறை கர்மயோகியே - உன் cheerfulness-ஐ என்னால் உணர முடிகிறது என்று எழுதி இருக்கிறார். அப்படி நிகழ்காலத்தை நாம் அனுபவித்து செய்யும் போது, ஏற்கனவே செய்த தவறு போன்றவற்றை தவிர்த்து செய்ய முடிவதால் கடந்தகாலம் போலவேத் தான் இந்த முடிவும் இருக்க வேண்டும், எதிர் காலத்தில் அதே அளவு சந்தோஷத்தைத் தான் அது தர வேண்டும் என்பதில்லை என்னும் ஞானம் வரும். அந்த ஞானம் ஆன்மாவின் பற்றற்ற தன்மை பெரும் ஆனந்தம். செயலைச் செய் பலனை எதிர்பாராதே என்னும் கர்மயோகத்தின் ஆனந்தம். நம் ஆசைகள் எல்லாமே எதிர்கால தேவை, பாதுகாப்பு, வாழ்வு, முக்கியத்துவம், பாராட்டு, புகழ், சுதந்திரம், அதிகாரம், போன்றவற்றை ஒட்டியே இருக்கும். அல்லது அறிவு, ஞானம், ஆன்மிக பேருண்மையை உணர்தல், போன்றவையாக இருக்கலாம். ஆனால் இந்தப் பொழுதில் செய்யும் செயலை செம்மையாக அனுபவித்து செய்வது என்பது அது எந்த ஆசையின் அடிப்படைக்கான செயலாக இருந்தாலும், இந்த கணத்தில் அதை செம்மையாக அதிகபட்ச கவனத்துடன் நாம் அறிந்த உயர்ந்த நிலையில், முழு ஈடுபாட்டுடன் செய்யும் போது அது அதிகபட்ச ஆனந்தத்தை தரும்.

இவை அனைத்தும் ஆன்மா விரும்பும் பண்புகள் என்பதால் நாம் நம் ஆசைகளை ஆன்மாவின் பிடிக்குள் கொண்டு வருகிறோம். அதனால் நாம் நம் அபிப்பிராயம், சுபாவம், விருப்பு-வெறுப்பு, எதிர்பார்ப்பு, போன்றவற்றில் இருந்து வெளியே வருகிறோம். அதாவது நம் ஆசைகளின் திசையை மாற்றுகிறோம். அதாவது அதை திருவுருமாற்றுகிறோம்.

ஹடயோகம், கர்மயோகம், பக்தி யோகம், ஞான யோகம், தந்திர யோகம், ராஜ யோகம், என்று எதை எடுத்துக் கொண்டாலும் அது நம் பகுதிகளின் ஏதாவது ஒன்றில் கவனம் செலுத்தி, செம்மைப் படுத்தி, அதை பழக்கப்படுத்தி, அதன் மூலம் பெரும் ஆனந்தத்தை கூறுகிறது. ஹடயோகம் உடலையும், கர்மயோகம் செயலையும், பக்தியோகம் மனதையும், செம்மைப்படுத்த சொல்லி அதன் மூலம் ஆனந்தம் முதல் மோட்சம் வரை அடைய செய்கிறது. அதை ஒரு வழிமுறை, பயிற்சி, மனப்பான்மை, மூலம் ஆசனம், தியானம், பிராணாயாமம், மந்திர ஜபம், போன்றவற்றின் மூலம் அடைய முயல்கிறது. அது பகுதியே என்பதால் முழு ஆனந்தத்தை தர முடிவதில்லை. அல்லது மற்ற பகுதிகள் அதிலிருந்து விலக வேண்டும். அதாவது குடும்பத்தை விட்டு, சமூகத்தை விட்டு, சௌகரியங்களை விட்டு, விலக வேண்டும். பூரணயோகம் எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கியது என்பதால் அனைத்தையும் ஒருங்கிணைக்கும் எளிய வழியை குடும்பம், உறவு, நட்பு, சமூகம், வாழ்வு என்று அதற்குள்ளேயே இருந்து, ஆசையை அடக்காமல், விலக்காமல், திருவுருமாற்றி அதை அடையலாம் என்று கூறுகிறது. இதில் எந்த ஒரு கணத்திலும், உடல், உணர்வு, மனம், ஆன்மா ஆகியவற்றை ஒருமைப்படுத்தும் நிலை இருக்கிறது. அதனால் அது முழுமையின் கருவி ஆகிறது.

முழுமை என்பது ஆன்மா என்பதால் பகுதியான அகந்தையின் பரிமாணங்களான எதிர்பார்ப்பு, ஏமாற்றம், சோகம் போன்றவை அங்கு இல்லை. நம் சுபாவத்தின் domination -ஆதிக்கம் அங்கு இல்லை. நம் ஜீவனின் அனைத்து பகுதிகளும் ஒரே விஷயத்தில் அடங்குவதால், நாம் ஆன்மாவின் பகுதி ஆகிறோம். அதனால் ஆசையை மாற்ற யோகங்கள், மதங்கள் சொல்லும் பகுதியான முறைகள் இங்கு தேவையில்லை. நம் ஆசைகளை ஆன்மாவின் ஆர்வமாக, அதன் நோக்கத்தை ஒட்டிய ஆர்வமாக மாற்றினாலே போதுமானது. அது நம் ஆசையை திருவுருமாற்றி ஆர்வமாக, இறை ஆர்வமாக, இறைவன் செயலில் பலிக்கும் ஆர்வமாக, மாறுகிறது. அதனால் அது இறைவனுக்கு சமர்ப்பணமான செயலாக மாறுகிறது. நமக்கு தேவை

அதற்கான சின்சியாரிட்டி மட்டுமே. அந்த சின்சியாரிட்டி நாம் அறிந்த உயர்ந்த அன்னை முறையை உணர்வு ஏற்று அதை ஞானமாக, மனதுக்கும் உடலுக்கும் தந்து, செயல்படுத்த சொல்வது ஞானம் உறுதியின் மேல் செயல்படுவது. அந்த அளவில் இறைவன் பெற்ற ஞானம், படைப்பாற்றலை நாமும் பெறுகிறோம். நாம் படைக்கும் அனைத்திலும் நமக்கு தேவையான ஆனந்தம் இருக்கும். காரணம், இது நம் எதிர்பார்ப்பை ஆசையை அதன் முடிவை, அது தரும் ஆனந்தத்தை என்று அனைத்தையும் உள்ளடக்கியது. காரணம், இப்போது நாம், இறைவன் ஆனந்தத்தை அனுபவிக்கும் கருவியாக மாறி இருப்போம். அனைத்திலும் ஆனந்தம். அனுபவிப்பவன் அவன் என்பதால், அது நம் வாழ்வில் நமக்கான ஆனந்தமாக எதிரொலிக்கிறது.

சுருக்கமாக சொல்வதானால் நம் ஆசைகளை ஆன்மாவின் நோக்கங்களை ஒட்டியதாக மாற்றிக் கொண்டால் நம் சந்தோஷம் ஆனந்தம், பேரானந்தம் என்று மாறும் அதற்கு சுருக்கமான வழிகளாக கர்மயோகி கூறுவது

- Let thy will be done , not my will -என்பது நம் ஆசைகளை சொன்னாலும், நினைத்தாலும் இந்த மந்திரம் அதை இறைவனின் விருப்பமாக மாற்றும்
- என் ஆசைகள் அன்னையின் நோக்கத்திற்கு உட்பட்டு இருக்க வேண்டும் என்னும் மனப்பான்மை. அது ஆசைகளைக் கட்டுப்படுத்தி நல்ல நடத்தைக்குள் வைக்கிறது. அது ஆசைகளை புரிய வைத்து, பண்பாட்டை, பக்குவத்தை தருகிறது. மனப்பான்மையை உயர்த்தி ஞானத்தை தருகிறது. இவை அனைத்தும் பரிணாமம் என்பதால் சுபாவத்தில் திருவுருமாற்றம் ஆகிறது.
- எதிர்பார்த்ததைவிட எதிர்பார்க்காத சந்தோஷம் தரும் ஆனந்தம் அதிகம் என்பது அனைவருக்கும் தெரியும். இப்படிப்பட்ட செயல்கள் எதிர்பார்ப்பு இல்லாமல் செய்யப்படுவதால் சிறு மாற்றமும் முன்னேற்றமும் பெரிய ஆனந்தத்தை தரும்.
- எதிர்பார்ப்பும் பெற்றே ஆக வேண்டும் என்னும் நோக்கமும் அகந்தையின் வெளிப்பாடுகள். அதிலேயே கவனம் இருப்பதால், அந்த கவனமே முடிவை அனுபவிக்கும் மனப்பான்மையை குறைத்துவிடுகிறது. அந்த நோக்கத்தை விட்டுக் கொடுப்பது அகந்தையிலிருந்து வெளியே வருவது என்பதால் அது ஆனந்தத்தை அதிகமாக்குகிறது.

- சாவித்திரி கண்முன் தெரிந்த இறப்பை கூட எதிர்பார்க்க மறுத்ததால், அவள் பெற்ற ஆனந்தம் இந்த பிரபஞ்சம் பெற்ற ஆனந்தம். அதே ஆனந்தத்தை ஆசைகள், எதிர்பார்ப்புகள் இல்லாத செயல்கள் பெற்றுத் தரும்.
- When ego refuses to possess a desire, the Psychic transforms it into the delight of the being.

நம் ஆசைகள் அனைத்தும் சிறுபிள்ளைத்தனமானவை, சின்னத்தனமானவை. குறுகிய மனப்பான்மை கொண்டவை. பல ஆசைகள் ஏன் இதற்கு ஆசைப்படுகிறோம் என்று தெரியாமல் வருபவை. அல்லது எதற்கு ஆசைப்பட வேண்டும் என்று தெரியாமல் வருபவை. பிறரைப் பார்த்து, சமுதாயத்தை பார்த்து, அல்லது நம் மேல் பிறரால் திணிக்கப்பட்ட தேவைகளால் வருபவை. இவற்றை கடந்தாலே, நமக்கு உண்மையான ஆனந்தம் தரும் ஆசை எது என்பதை நம்மால் அடையாளம் காண முடியும். அதை ஆன்மாவின் ஆசைக்கு உட்படுத்தினால், அது விரும்பும் பேரானந்தத்தை பெற முடியும்.